

100
DE ANI DE LA
MAREA
UNIRE

Așa cum soarele este același pe fața pământului, dar culorile care se nasc din întâlnirea diferitelor peisaje cu lumina lui se deosebesc la fiecare pas, tot astfel Ortodoxia face ca învățăturile dumnezeiești ale lui Hristos să modeleze fără încetare sufletele și popoarele în direcția darurilor lor spirituale.

Poporul cel mai pătruns de spiritualitatea ortodoxă se dovedește cel român, căci el s-a născut creștin. Sufletul românesc a fost frământat și răscopt în mustul Ortodoxiei, care este ritmul, măsura, și nu melodia vieții însăși. Cu Dumnezeu, românul e tare, răzbind prin orice.

Românul are două pasiuni: pământul și credința. Din ele simte că îi curge viața. El contemplă natura, grăiește cu ea, îi reflectă în cântec murmurul izvoarelor, este plin de cuviință, de gingășie față de ea. Ortodoxia îi dă un sentiment de înfrățire cosmică.

Românul concepe societatea după asemănarea Bisericii. El nu poate suporta singurătatea, ci și-o plânge în doină. Se sfătuiește, transformând lumea într-o vastă familie.

Poporul român nu e sceptic, ci realist; are o judecată lucidă și un calm pe care nu și-l pierde ușor, știind că răul nu poate fi învins deplin decât prin binele susținut printr-un efort de zi de zi, iar binele absolut aparține vieții viitoare.

Trăsătura cea mai definitorie a neamului românesc este armonia. Un echilibru minunat al însușirilor și al raporturilor lui cu lumea.

PR. DUMITRU STĂNILOAE

Icoana Maicii Domnului cu Pruncul Hristos nu a lipsit niciodată din casa românului.

Pentru că nu poate fi gândit poporul român fără Hristos și fără Maica Domnului. Nu am fi avut duiosia și blândețea noastră, dacă nu am fi privit chipul duios și blând al Maicii Domnului, care Îl poartă pe Pruncul Iisus, Fiul și Dumnezeuul ei. Nu am fi avut dragostea de Hristos pe care o are poporul nostru dacă nu ar fi picurat ea, mama, dragostea ei pentru Fiul ei în sufletele noastre. Nu am fi fost ortodocși dacă ea nu ne-ar fi scufundat în cristelnița Fiului ei!

Ea ne-a fost scut în vremuri grele, ea ne-a fost mângâiere în vremuri cumplite, ea ne-a fost bucurie în momente de liniște. Ea a dat credință și putere mamelor să își crească pruncii sub semnul crucii, ea a dat putere eroilor să își dea viața cu ochii ațintiți spre Crucea lui Hristos, într-o nădejde a Învierii.

„Faceți orice vă va spune” (Ioan 2, 5), i-a îndemnat ea pe nuntașii din Cana. „Faceți orice vă va spune” a spus Maica Domnului strămoșilor noștri și, astfel, ne-am format după chipul lui Hristos: un popor care Îl slujește smerit pe Hristos, care știe să moară pentru Hristos și care știe să se bucure în Hristos.

Marele ei exemplu și îndemn pentru noi astăzi este: „Faceți orice vă va spune”. Pentru că așa ne unim cu El. Și ea, Măicuța, ne ajută să ne curățim sufletele și să ne împărtășim cu Sfintele Taine, cu Trupul și Sângele Domnului.

De ce ne împărtășim? Pentru că este semnul lui Hristos. Prin aceasta, vrăjmașii, văzuți și nevăzuți, nu se pot atinge de noi. Hristos ne va apăra, Hristos ne va mântui!

Poporul român nu poate exista fără semnul lui Hristos, fără sângele Mielului. Uniți, ne mărturisim ca un popor care așteaptă Învieria, pentru a mânca împreună cu El Paștile cele de taină în Împărăția cea veșnică.

ROMÂNII UNIȚI ÎN HRISTOS

1918–2018

SFÂNTA MĂNĂSTIRE PUTNA

La români, poporul crede că ploile, seceta, grindina, anii bogați ori săraci, sănătatea și bolile depind de curăția morală a poporului. Pentru oamenii curați, natura este bună; pentru păcătoși, ca și pentru necurați, natura este răzbunătoare. Natura este deci oglinda omului. Așa cum este omul, așa îl înfățișează și natura, prin sine.

SF. NICOLAE VELIMIROVICI

Astăzi ne bucurăm la sărbătorirea a 100 de ani de la Marea Unire. Nu este o simplă comemorare. Este o chemare la trezire a neamului românesc! Este o chemare să ne aducem aminte de ceea ce suntem, de Evanghelia care ne-a format, de rostul nostru între popoarele lumii și de rostul pentru care Dumnezeu ne-a sădit pe fiecare în acest neam.

Întoarceți-vă cu fața către strămoși, căci fără de ei, noi nu am fi astăzi!

Întoarceți-vă cu fața către Dumnezeu, Părintele și purtătorul nostru de grijă!

Întoarceți-vă inima către limba noastră cea frumoasă, în care putem să Îl slăvim pe Dumnezeu și să ne bucurăm!

Întoarceți-vă cu fața către Biserică; ea este mama acestui popor, cum ne-a învățat adâncul Eminescu!

Întoarceți-vă cu fața către Cruce, căci doar prin jertfirea de sine înviem!

Întoarceți-vă cu fața către dragostea de aproapele, căci prin el Îl vedem pe Dumnezeu!

Întoarceți-vă cu fața către cumințenie, căci din ea se nasc toate virtuțile!

Întoarceți-vă în țară, dragi români! Alături de părinții și de

Un om, ca și un popor, atât prețuiește, cât a înțeles din Evanghelia.

Răzbunarea și cruzimea nu e în firea poporului nostru. Răbdarea românului nu este pasivitate, ci cumpătare și dovadă de maturitate sufletească, cum era de așteptat de la un popor atât de vechi și de încercat, așezat în calea tuturor răutăților.

SIMION MEHEDIŢI

Doamne Iisuse Hristoase, cu inimile smerite și capetele la pământ, Te rugăm ca frumusețea și veșnicia aceasta Ortodoxă să fie înțeleasă fără părținare, desăvârșindu-se marea Ta biruință, că Tu ești „Calea, Adevărul și Viața”.

ARHIM. ARSENIE PAPACIOC

strămoșii voștri vă veți găsi împlinirea, nu pribegi în lumea largă!

Întoarceți-vă cu fața către frumusețea acestei țări și hrăniți-vă din darurile pe care Dumnezeu le-a revărsat pe gura de Rai unde ne-a așezat!

Întoarceți-vă cu fața către pruncii pe care Dumnezeu vi-i dă! Nu le luați viața, ci nașteți-i, botezați-i, creșteți-i în cinste și în cumințenie!

Întoarceți-vă cu fața către bunătate, așa cum spune cântecul: „Și nu uita, când ești voios, române, să fii bun!”

Întoarceți-vă inimile către românii din Basarabia, din nordul Bucovinei, din ținutul Herța și îngrijiți-vă de ei după datoria pe care o au frații unul față de altul!

Întoarceți-vă inimile către gândul lui Dumnezeu pentru acest popor, căci este gândul lui Dumnezeu cu fiecare dintre noi!

Întoarceți-vă inimile către Maica Domnului, așezați-vă sub milostivirea ei!

Întoarceți-vă inimile către Iisus Hristos, Lumina lumii și Lumina neamului nostru, Domnul și Dumnezeul nostru, temeiul unității noastre!

Numai în Biserica creștină omul e liber cu adevărat, fiind învăluit de taină. Fără revelație și ajutorul divin, nu pot ști nici cine sunt, nici ce este lumea, nici dacă ea sau eu avem vreun sens sau nu. Nu pot ști de unul singur.

Fără Dumnezeu nu poți cunoaște sensul existenței umane și universale.

PETRE ȚUȚEA